

stillede til ham. Og hvad sker? Vi indkaldte Karantænelægen, som er disse Lægers foresatte, og beder ham om at give os visse Oplysninger. Karantænelægen vil hverken skriftligt eller mundtligt give os disse Oplysninger. Jeg gaar saa op til Karantænelægen, som jeg kender godt personlig, og beder ham give mig nogle Oplysninger. Han giver mig disse Oplysninger, og dem gaar jeg hjem og skriver ned Punkt for Punkt, som jeg har hørt dem, og jeg vil aflægge min Ed paa, at de Oplysninger, jeg har givet, ere saa nøje i Overensstemmelse med Sandheden, som de overhovedet kunne være. Saa kan Karantænelægen for mig bagefter sige, hvad han vil. Men den højtærede Justitsminister ved jo desuden, at Karantænelægen har udtalt noget lignende som det, han har udtalt til mig, til flere andre Læger, og der kan skaffes Bevis for det. Hvis den højtærede Justitsminister vil indlede en Undersøgelse af denne Sag, skal jeg skaffe en hel Række Læger, til hvem Karantænelægen har udtalt, at han var slet betjent med de morfinistiske Læger, han havde som assisterende ved Karantænen. Det vil være mig let. Jeg skal skaffe 4 Læger, til hvem Karantænelægen har udtalt ganske det samme som til mig.

Jeg spørger: Hvorfor maa Sundhedsstyrelsen ikke faa den Sag undersøgt til Bunds? Hvorfor maa al Ting ikke lægges klart og rent frem? Synes den højtærede Justitsminister, at Etatsraad Hoff kan tiltræde sit Embede, inden denne Undersøgelse er sluttet? Jeg sætter blot, at det dokumenteres, at disse Læger ere Alkoholister og Morfinister den Dag i Dag, og at dette med største Lethed kunde være kommet til Etatsraad Hoff's Kundskab, ligesom til Sundhedsstyrelsens. Synes den højtærede Justitsminister saa, at den Redegørelse, Etatsraad Hoff har givet, er i Overensstemmelse med Sandheden? Længe inden denne Sag begyndte, inden der var Tale om Dr. Muus's Afskedigelse, skrev Sundhedsstyrelsen paa Foranledning af den højtærede Justitsminister, tror jeg, til de overordnede Embedslæger i Landet og bad dem om Oplysning om, hvorvidt der inden for deres Distrikt var Alkoholister og Morfinister blandt Lægerne. Medens man fra de andre Læger fik rent og klart Svar, skrev den øverste Embedslæge i København, at

der ikke i København fandtes saadanne Læger. Synes den højtærede Justitsminister, at Etatsraad Hoff, naar han i 1908 har været med til saa at sige at tvangsindlægge en af disse Læger, som var Embedslæge under ham, for Morfinisme, kan give en saadan Erklæring? Jeg synes det ikke. Jeg synes ikke, den Erklæring kan siges at være i Overensstemmelse med Sandheden.

Efter min Mening kan det kun siges om Sundhedsstyrelsen, at den i denne Sag har gjort sin Pligt paa alle Punkter, men jeg synes ikke, at Sundhedsstyrelsen hos Justitsministeriet har mødt den Interesse for at faa Sagen oplyst, som den skulde og burde have mødt. Det er mig ubegribeligt, hvorfor Justitsministeren ikke har gjort det, Sundhedsstyrelsen har gjort i denne Sag. Sundhedsstyrelsen har ikke været ledet af noget andet Hensyn end at gøre sin Embedspligt. Mod en af de Læger, som der her er paa Tale, ønskede jeg for maaske et Aar siden, at der skulde indledes Aktion, og jeg refererede for Sundhedsstyrelsen, hvad jeg vidste om dette Forhold. Det var kun løse Rygter, jeg havde at anføre om denne Læge, men saa skrev vi til Stadslæge Hoff, og han afgav en Embedserklæring, hvori han sagde, at der ingen Morfinister fandtes i København. Derfor indstillede vi Undersøgelsen mod denne Læge. Nu siger den højtærede Justitsminister, at det er saa forfærdeligt, at Sundhedsstyrelsen har indstillet, at disse Læger skulde afskediges fra deres Embede paa Grundlag af den Undersøgelse, der foreligger. Dertil vil jeg sige, at selv om der ikke forelaa noget som helst andet, end at disse Læger have været i høj Grad forfaldne til Morfin paa et eller andet Tidspunkt af deres Liv, — og det er det, der foreligger i Øjeblikket for Sundhedsstyrelsen —, er det uforsvarligt at bibeholde i et ansvarsfuldt Embede saadanne Læger. Det kommer den højtærede Justitsminister ikke uden om, for Ministeren bliver nødt til at afskedige disse Læger, selv om han ikke anstiller nogen som helst Undersøgelse. Spørgsmaalet er saa, hvorvidt man vil skride ind mod Lægerne til Fortabelse af jus practicandi eller ikke. Det er en helt anden Sag, det har Sundhedsstyrelsen ikke udtalt sig om, og naar Sundhedsstyrelsen ikke har indsendt Svaret fra den paagældende Læge, ved den højtærede